

Rune Fardal, psykologi student

Personlighetsforstyrrelser med hovedvekt på narsissistisk problematikk i relasjon til barn

<http://www.sakkyndig.com> mail: rune@fardal.no

Lojalitetskonflikt – narsissistens behov for objektet

10 juni, 2011, Oppdatert 12.06.2011

Med linker: <http://www.sakkyndig.com/psykologi/artikler/lojal.htm>

Utskrift: <http://www.sakkyndig.com/psykologi/artikler/lojal.pdf>

Narsissistens behov for selvbekreftelse er et sykkelig behov. Mens alle har et behov for å få bekreftet eget selvbilde, er narsissistens behov for dette av sykkelig karakter. I motsetning til normale er behovet uendelig. Årsaken ligger i et ødelagt Selv, en identitet som aldri ble utviklet og oppfylt i tidlig alder. Der normale bare har mindre "hakk" i sitt selvbilde, har narsissister utømmelige avgrunner å fylle. Rent biologisk kan en se for seg at de nervestrukturer som skulle mottatt den kjemiske komponenten fra bekræftelsens velbehag, ikke får tilstrekkelig påfyll, eller ikke makter ta imot det påfyll som kommer. Barndommens kroniske stress i form av traumer, med dertil kronisk høye nivåer av cortisol og adrenalin har skadet/ødelagt disse nervestrukturer.

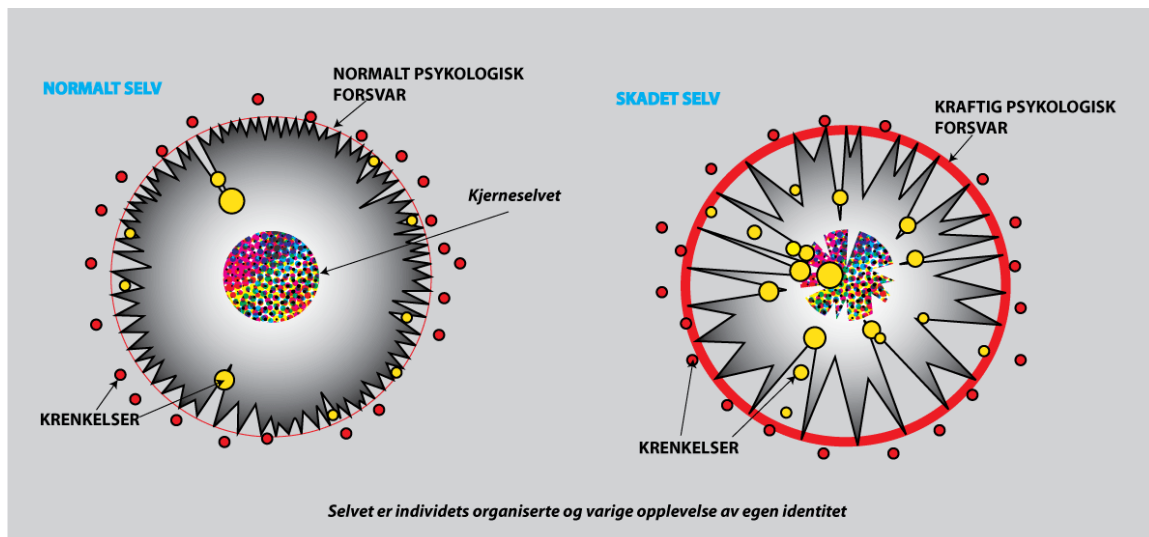
Som en metafor kan vi se på Selvet som en kule full av hakk fra livets påkjenninger og traumer. Hos den normale er ikke disse større enn at de ikke utgjør noen trussel mot ***kjerneselvet***, vår innerste sårbare opplevelse av oss selv, slik vi **egentlig** oppfatter oss selv.

Hos narsissisten derimot, hvis Selv er fragmentert av alvorlige kroniske traumer og der kjerneselvet er skadet, der den innerste bevisstheten om hvem man er, aldri

fikk en sunn utvikling, der er behovet for selvbekreftelse blitt et sykelig og uttømmelig behov. Det er som en avgrunn som aldri blir fylt. Biologisk handler dette om nervestrukturer som er skadet eller ikke er utviklet til å respondere som de skulle ha gjort.

Mens den normale behov dekkes av påfyll i en grop, så klarer ikke narsissisten dekke sitt behov fordi gropen ikke har noen bunn. De får aldri nok, fordi behovet er større enn tilgangen på narsissistisk supply. Derfor bruker de opp mennesker i sin jakt på selvbekreftelsen. De er emosjonelle parasitter som trenger symbiosen med det narsissistiske supply. Og dette supply kan være egne barn.

Denne skissen kan være en metafor å på en slik fremstilling:

Denne [videoen](http://www.youtube.com/watch?v=pXbPJ2b4nXM) gir en forklaring på denne skisse.

Å ha en narsissistisk forelder som bruker barnet som narsissistisk supply er derfor svært skadelig for barnet. Barn som vokser opp med slike foreldre vet ikke at dette er fullstendig galt, for de har sjelden et referansepunkt i en normal forelder. Det sørger narsissisten for at de ikke får ved samværs sabotasje og lignende.

I motsetning til en overt narsissist som investerer mer i seg selv, investerer en covert narsissist investerer narsissisten i et ytre objekt som narsissisten så soler seg i glansen av. Dette "lyset" fra objektet fungerer så som bekreftelse på eget Selv. En dypere visshet om at de selv ikke fungerer i arbeid, skole, partner, som forelder osv., (som følge av et ødelagt kjerneselv) prøves kompensert gjennom den parasittiske relasjon det ytre objektet representerer. Et slikt ytre objekt kan være en fantasi, et objekt, et barn, en partner, et arbeide, ja alt som kan representere et "lys" de kan leve i skinnet av. De speiler seg så i lyset av dette ytre objekt. Når det er et barn, ødelegges barnet fordi barnet blir tvunget til å speile den voksne og ikke

omvendt. Betinget kjærlighet blir resultatet. Barnet får "bekreftelse" når den voksne blir bekreftet av barnet, "Ja nå er jeg fornøyd med deg, så nå er jeg glad i deg"!

Et eksempel.

La oss ta et eksempel fra **Kvam-saken**, der en narsissistisk mor ødela barnet gjennom sitt utømmelige behov for å bruke barnet som et narsissistisk supply. Etter at barnets far gjennom 12 år og 11 rettsaker prøvde hjelpe barnet ut av sitt destruktive og voldelige oppvekstmiljø med sin narsissistiske mor, var mor til slutt idømt tvangsbot. Far lyktes ikke i å flytte barnet fordi barnevern, sakkyndige og domstoler ikke hadde kunnskap om narsissistisk dynamikk. Barnet endte opp med kroniske immunsviktsykdom grunnet kronisk stress over mange år.

Etter at mor hadde sabotert og hindret samvær i ett helt år, fratatt barnet 3 av 4 lovpålagte sommerferier med sin far, ble hun i dom fra Hardanger tingrett (sorenskriver Klaus Skjeldal) av 11.5.2011 ilagt **tvangsbot** om barnet ikke fikk samvær og ferie med sin far. Da hadde hun påstått barnet ikke ville til sin far, mens barnet til den sakkyndige beskrev et stort savn etter sin far.

I en slik setting kommer barnet (12 år) på sitt første samvær på over 1 år, med sin far. Barnet viser stor glede over å få treffe sin far igjen. Barnet tilkjennegir under samværet ønske om en ny mobiltelefon. Far kjøper en iPhone4 til henne, noe hun viser stor glede over å få. Blant venner er det tydelig at hun er stolt av sin nye telefon.

Barnets glede over å bli satt pris på, over å få en slik telefon, blir kortvarig. Da hun kommer tilbake til sin narsissistiske mor etter samvær, opplever barnet at mor ikke er særlig glad for at det har fått en slik ny telefon, og særlig ikke fra far. Istedenfor å glede seg over barnets stolthet, opplever barnet en negativ holdning fra mor. Resultatet blir at barnet fortsetter bruke sin gamle telefon istedenfor sin nye. Lojaliteten til mor, frykten for konsekvensene tar overhånd over barnets egne ønsker og behov.

Konsekvensene av dette blir synlig 14 dager senere når barnet kommer på neste samvær med sin far. Fra å være så glad for endelig å se sin far at hun kaster seg om halsen hans og vil ha en klem, unngår hun nå plutselig sin far og ved ankomst til far, går ut med andre barn uten å kontakte far. Først senere på kvelden kommer hun hjem til far. Der viser hun ikke den samme glede, men tvert imot synes hun unngå kontakt med far.

Årsak? Barnet frykter hva far skulle si om han nå fikk vite at mor etter at barnet ved siste samvær kom hjem med ny iPhone4, opplevde at mor går hen og kjøper nok en ny identisk iPhone4 til barnet! Iphone4 kjøpes som kjent med bindingstid.

Barnet satt nå plutselig med 2 nye iPhone4 og 2 abonement på 1 års varighet. Den ene fikk hun fra sin far fordi hennes gamle telefon (som hun hadde fått fra mor) var dårlig, den andre fikk hun fra sin narsissistiske mor som åpenbart opplevde barnets glede over sin nye telefon som en trussel. Dette skjer i en setting der mor, som lever på trygd, ikke klarer betale for barnets tannlege og legeregninger, men sender disse regninger til far!! Men ny iPhone4 til barnet går hun hen å bruker over 5000,- på!

Fra å ha hatt ett nummer på sin gamle telefon, fikk barnet et nytt nummer på fars telefon og på toppen av det nok et nytt nummer på mors nye telefon!

I klare ordelag og holdninger fra mor opplever barnet at den glede det følte over ny telefon fra far ikke ble speilet. Istedenfor at mor bekreftet barnets glede og stolthet, og lar barnet beholde gleden, opplever barnet det motsatte. Mor er negativ og fordømmende mot barnets positive emosjoner. Kombinasjonen av mors hat mot far (skilt i 1999) og behovet for barnet som narsissistisk supply gir seg slike syke utslag.

Det er her vi ser det utrolig skadelige for et barn å vokse opp med en narsissistisk forelder. Barnet får ikke bekreftet sine positive emosjoner. Det får ikke lov å være glad i sin far, og glede seg over det far gir barnet. Isteden havner barnet i en alvorlig **lojalitetskonflikt**.

Skal det vise far glede og takknemmelighet for en ny telefon, og dermed trosse sin mors negative holdning, eller skal hun unngå vise sin takknemmelighet til far og beholde mors "gunst"? Slik oppstår lojalitetskonflikt for barnet, en konflikt påført av en narsissistisk mor og som tvinger barnet å velge mellom sine foreldre. Avhengig av mor som hadde den daglige omsorgen, tvinges barnet til å skjule egen glede og heller tilfredsstille sin syke mors behov for narsissistisk supply.

Mens far dekker et behov hos barnet for ny telefon, dekker mor sitt eget behov. En får lett inntrykk av at det er en form for misunnelse fra mor. At det ikke var hun som kunne gi barnet en god telefon blir utålelig i relasjon til omgivelsene. I tråd med typisk narsissistisk dynamikk må hun vise sine omgivelser at **hun** ikke er dårligere enn far! Hvordan dette slår ut negativt for barnet har hun ikke innsikt i. Alt er fokusert rundt egne egosentriske behov. Slik mor i årevis har sabotert samvær og hindret barnet tilknytning og kontakt med sin far, slik saboteres og hindres barnet i å oppleve glede knyttet til far. Det fremstår som en åpenbar trussel mot mors behov at barnet opplever positive emosjoner fra andre fordi det truer mors bruk av barnet som narsissistisk supply.

Det barnet opplever som positivt og er stolt av, blir benektet og negativt vinklet av mor. Barnets kilde til stolthet og selvbekreftelse, blir utgangspunkt for barnets skam, angst og utrygghet. Slike narsissistiske foreldre evner ikke la barnet beholde gode emosjoner. Gleden over ny telefon, blir av mor snudd til angst for negative konsekvenser.

Barnet som er avhengighet av sin mor, barnets lojalitet til mor, gjør at barnet ikke får beholde de positive emosjoner fars gave frembrakte. Isteden må barnet undertrykke sin egen glede, for igjen å tilfredsstille mors behov av frykt for å miste det lille av betinget kjærlighet slike barn opplever fra en slik narsissistisk mor. Istedenfor at den voksne speiler barnet, og gjengjelder barnets glede, er det barnet som må speile den voksne og stadig vise sin lojalitet til den narsissistiske mor. Barnet må gjøre mor fornøyd, mens det burde vært mor som skulle gjøre barnet fornøyd. Mors behov for å vise omgivelsene at **hun** hadde kjøpt ny iPhone til barnet, var viktigere enn at barnet fikk beholde gleden av fars gave. At barnets far hadde kjøpt ny telefon til barnet, oppleves av slike narsissistiske foreldre som en trussel mot det kontrollbehov de har ovenfor barnet.

Konsekvensene for barnet av det som egentlig er en ikke-sak blir så utrolig alvorlige. Det får ikke lov og beholde en positiv emosjon i relasjon til sin far, takknemligheten av en ny telefon, gleden av å ha noe nytt det ønsket seg. Denne takknemlighet, denne positive emosjon stjeler mor. Som en parasitt suger hun barnets glede og positive emosjoner over til seg selv og etterlater et barn med angsten av hva far vil si når han finner det ut.

Det er **mor** som skal være kilden til de positive emosjoner barnet fremviser i sin glede over fars gave. At barnet opplever positive emosjoner fra sin far utgjør en trussel mot bruken av barnet som narsissistisk supply.

Slik barnet nektes samvær og kontakt med sin far, slik skal barnet nektes positive opplevelser med sin far. For narsissisten er det viktig å ødelegge all positiv relasjon som kan oppstå mellom barnet og far.

- Mors **misunnelse** kommer til syne. Hvorfor skal barnet få oppleve glede i sin barndom når hun selv bare opplevde traumer?
- Mors manglende **selvinnsett** i hvordan hennes adferd skaper lojalitetskonflikt for barnet har hun ingen forståelse for. Derimot er mor rask til å påstå at far skaper lojalitetskonflikt i barnet (projeksjon).
- Mors **egosentriske** adferd kommer til syne, det handler bare om mors følelser og ikke barnets. Barnet oppleves av mor som en del av hennes egen identitet. Uten barnet (supply) mister mor en del av sin identitet som er knyttet til barnet.
- Mors **manglende empati** kommer til syne, det er ingen evne til å sette seg inn i barnets følelser og gleder. Å føle den glede barnet følte blir utålelig, fordi hun selv mangler en slik følelse.
- Mors **hat** mot far kommer til syne, for at han tok ut skilsmisse fra henne. En krenkelse av dimensjoner mot en narsissists oppblåste og grandiose selvbylde. Da skal ikke barnet nyte godt av fars resurser.
- Mors **frykt** kommer til syne, for at barnet skal føle positive emosjoner til sin far og dermed true barnets posisjon som narsissistisk supply for mor.
- **Angsten** slår inn for fullt og gir den typiske narsissistiske adferd, der barnet er til for mor og ikke omvendt! Angsten for å miste objektet (barnet) hun har investert så mye av sin identitet i.

Mors behov av barnet som et objekt hun kan sole seg i glansen av, blir viktigere enn barnets behov og følelser. Slike foreldre ser kun "barnets behov" når barnevern eller psykologer kommer for å observere dem. Da er det ikke måte på hvordan barnet settes i sentrum. Så snart de observerende øyne er borte, opplever barnet igjen det motsatte. Dette er svært forvirrende for barn og bidrar til deres utrygge tilknytningstil.

Slike barn tør ikke snakke om hvordan de har det i hverdagen. Om man spør så svarer de alltid at "**de har det bra**". Deres frykt for å miste den lille betingende kjærlighet de får, overstyrer deres egentlige behov og ønsker. Ofte lever de i en hverdag der slike foreldre som dette truer barnet med å begå selvmord om de avslører hvordan virkeligheten egentlig er. Rettssaker har vist at slike barn trues med mors selvmord om de ikke sier de vil bo med mor når sakkyndige spør. Slike barn fremviser ofte en utrygg tilknytning.

Derfor går det ofte galt når barnevern og sakkyndige ikke har kunnskap om narsissistisk problematikk. Barnevernslideren i Kvam kommune, Astrid Anette Steine, har da også endt opp med å forsvare mor, for fars avsløringer av omsorgsvikt. Som barnevernsjefen så treffende gir uttrykk for "*Vi har ikke sett noe omsorgsvikt, og barnet sier til oss at det har det bra*".

Dessverre støtter mange dommere seg på nettopp et slikt kunnskap løst barnevern når de fatter beslutninger på hvor barna skal bo i barnefordelingsaker. Typisk er beskrivelser som "*Barnevernet har ikke gitt grunn til bekymring, så derfor blir barnet boende med mor*"! Barnevern og sakkyndige psykologer har sett det perfekte skuespill slike narsissister fremviser, de har hørt et barn som "*ikke gir uttrykk for problemer*" og tror det de ser uten å stille de kritiske spørsmål som lett kunne avslørt slike narsissistiske foreldre. Til tross for at rapporter ofte beskriver hvordan slike barn **fullstendig låser seg** når de blir stilt kritiske spørsmål om slike mødres adferd, er det ingen som reagerer. Dommere og barnevern mangler kunnskapen som skal til for å forstå hvordan barnet ødelegges fra innsiden.

Et barn uten egen identitet løsrevet fra i dette tilfelle morens identitet, vil få alvorlige problemer den dagen det må stå på egne ben. Slike barn står i fare for å ende opp som sin forelders livslange sykepleier. De manipuleres inn i en rolle som livslangt narsissistisk supply.

Det hører med til historien i **Kvamsaken** at far 2 år tidligere også kjøpte en iPhone til barnet. Nøyaktig det samme skjedde den gang. Først la barnet igjen telefonen på en ferge og sa det hadde mistet telefonen. Den ble funnet og returnert til far. Deretter kastet barnet telefonen innerst i et skap og sa igjen at det hadde mistet telefonen. Hennes søster så imidlertid dette og hentet frem telefonen. I begge tilfeller fortalte barnet at mor ikke hadde likt at det fikk en slik telefon fra far og at det derfor hadde "kvittet" seg med telefonen av frykt for konsekvensen fra mors negative holdning. For barnet var det lettere å si det hadde mistet telefonen enn å si at angsten fra mors holdning og trusler gjorde at det ikke kunne ta imot fars gave.

Slik adferd fra en narsissistisk mor skaper alvorlig lojalitetskonflikt i barnet. Kontakten med faren som kunne ført barnet ut av de problemer hun hadde i relasjon til mor blir hindret og ødelagt av morens syke adferd. Omgivelsene verken ser eller forstår dette, for barnet, ødeleggende spill en slik syk narsissistisk forelder driver med.

Lojalitetskonflikt til sine foreldre er vanskelig for barn og håndtere. De velger ofte enkle løsninger (kaste telefonen) fremfor å konfrontere den angst og ubehag det er forbundet med å si det ikke kan motta fars gave. De er redde for å miste den lille kontakten de har med den normale forelder som de tross narsissisten faktisk er glad i.

I Kvam saken hadde far kunnskap om denne problematikk og fortalte barnet at det var greit at det brukte telefonen mor hadde kjøpt, slik at lojalitetskonflikten kunne reduseres for barnet. For far var det viktigste at barnet hadde en ny telefon, ikke hvem som kjøpte den. Far tok tilbake den telefon han hadde kjøpt i samråd med barnet. dermed reduserte far også konflikten barnet fikk med sin narsissistiske mor. For barnet var det å løfte en angstfull bær av dets skuldre.

Slike barn får ikke lov å være glad i den andre forelder, fordi det oppfattes som et svik og en trussel mot den narsissistiske forelders bruk av barnet som narsissistisk supply. Dessverre fremviser både barnevern, sakkyndige psykologer og dommere manglende kunnskap om slike komplekse psykologiske problemer og bidrar dermed til at slike narsissistiske foreldre kan fortsette ødelegge barn.